

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati na uredništvo — naročnino, reklamacije in vse administrativne stvari pa na upravništvo v Ljubljani, Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ul. 6/L Vse pošiljke je pošiljati franko. Reklamacije so proste poštnine. Rokopisov ne vračamo. Telefon uredn. 312.

UČITELJSKI

Glasilo Udruženja Jugosl. Učiteljstva - Poverjeništvo Ljubljana

Licealna knjižnica
1058 Ljubljana, Strossmayerjeva ulica.
II. drž. gimn. (Bpl.)

Izhaja vsak četrtek. Naročnina znaša za neorganizirane 40 Din, za inozem. 60 Din. Posamezna številka 1 Din. Članstvo „Pov. UJU — Ljubljana“ ima s članarino že plačano naročnino za list. Za oglase in reklamne notice vseh vrst je plačati po Din 2:50 od petih vrst. Inzeratni davek posebej. Pošt. ček. ur. 11.197.

Jakobu Dimniku v spomin.

Od našega učiteljskega telesa je nenadoma odpadel član, ki je 45 let odločilno in izrazito posegal v učiteljsko poklicno in javno življenje in delovanje.

Našega starega Jakoba Dimnika ni več med nami!

Minulo nedeljo zjutraj se je odpeljal s svojim sinom Ivanom v Rogaško Slatino, kjer se zdravi Ivanova žena gospa Marta. Pri materi je bival sinko Petriček, Jakobov vnuk. In po tega vnučka, po ljubljenskega Petrička, se je peljal dedek, da ga zopet privede na ljubljanski njegov dom. Preden je odšel na kolo-dvor, je še stopil — kakor je bila sploh njegova navada — v cerkev k frančiškankam, da opravi svojo nedeljsko versko dolžnost. Potem pa hajdi na kolo-dvor in v Rogaško Slatino!

Tam je prebil dan in se je proti večeru z vnukom Petričkom in sinom Ivanom vračal v Ljubljano. V vlaku so ga obšle slabosti, ki so se vkljub vsej nagli pomoči sopotnikov stopnjevale vedno bolj, dokler ni nastopila katastrofa v zgodnjih jutranjih urah od nedelje na ponedeljek, ko so ga že bili spravili na stanovanje. Zadel ga je kap.

Naslednjega dne po povratku iz Rogaške Slatine se je hotel odpeljati v Maribor, da obišče tamkaj sina Slavojca in njegovo rodovino. Zgodilo se je drugače: namesto oče k sinu, je došel sin k mrtvemu očetu!

Jaz, ki sem prijateljsko občeval z Dimnikovo hišo polnih trideset let, dobro vem, kako je bil oče Dimnik navezan na svojce. Ni bilo skoro razgovora z njim, da bi se ne dotaknil vsaj s kratko besedo svojih otrok in svoje žene. Svoje ga sinka Silva, ki mu je umrl pred davnimi leti, ni pozabil nikoli. Redno je obiskoval njegov grob in ga krasil s cvetjem. Vse stene svojega stanovanja je imel okrašene s fotografijami svojih otrok, staršev, sorodnikov in s spominskimi slikami, ki so kazale ta ali oni rodovinski dogodek.

Nekaj patriarhalnega, udobno domačega je vladalo na njegovem domu. Kanarček v kletki, zelenje v sobah, rože na oknih in na vrtu. In v tej urejeni, skrbno negovani in prijazno vabljivi očetovi hiši so dobre in gostoljubne gospodinjske roke, ki so gospodarja zvesto podpirale pri domači vzgoji, prižigale na domačem ognjišču tople plamene rodovinske sreče!

Po predelnikih pisalne mize pisma prijateljev, skrbno spravljena po letih in važnosti, nad pisalno mizo diplome in priznanice — lastniku veselje in ponos!

Tak je bil Dimniku prvi in glavni dom, ki je najmanjša stanica v veličini družbe, naroda, države: kakor srce v telesu, ki se iz njega izteka vsa moč in sila po vseh delih in členih živnega organizma posameznikovega.

Drugi dom mu je bila pisarnica v šolskem poslopiju, kjer je leto za letom z

nezmanjšano in z neizčrpno marljivostjo opravljal svoje poklicne dolžnosti. Strog proti samemu sebi, je zahteval redu in točnosti od drugih, da je deloval aparat kot živa tvorba zavednih in dosledno k napredku stremočih sodelavcev in kulturnih delavcev.

Tretji dom mu je bila stanovska organizacija z vsemi svojimi panogami in razčlenbami, ki se je danes že lepo in zdravo razrasla v temelje in višine in ki nje začetki, osnutki in osnove, kakor tudi nje moralna in materialna veljava in moč sloni na Dimnikovih ramah in na njegovem požrtvovalnem delu za šolo in

je radovoljno sodeloval v premnogih drugih korporacijah in organizacijah, kjer so njegovi prijatelji in somišljeniki apelirali na njegovo pomoč. Zlasti se je uspešno uveljavljal v mladinskem slovu in v stanovskem tisku, in priznati je treba, da je vodil »Učiteljskega Tovarisa« v najtežjih časih, ko se je začelo mišljenje učiteljstva cepiti in ko so političnih bojov viharji vehementno in brezobzirno udarjali ob naše vrste. Sredi tega bojnega meteža je Dimnik neustrašeno stal in — naslonjen na moralno silo svojega prepričanja — krepko odbijal udarce in moško branil učiteljstvo in šolstvo. Z Dimnikom je omahnil v grob eden prvih naših bojnikov.

Četrty njegov dom mu je bila širna in slavna naša domovina. Naše skupščine so mu dajale priliko, da je spoznaval domovino in da je sklepal tovariške in prijateljske vezi z vsemi, ki so prihajali na zborovanja. V delu resen in možat, v družbi vesel, zabaven, dovipen, je uveljavljal svojo osebnost povsod in vedno, kamor ga je privedla pot. Svoje domovine se je oklepal z vsem žarom svoje duše. Hotel je, da se naj delu zanjo posveti vsako učiteljsko srce, da se njena moč in veljava dvigne in razvije z aktivnim delovanjem učiteljstva, ki si naj v novi in skupni domovini z delom samim utrdi in utemelji častni naziv pionirja prosvete!

Domu oče, tovarišu tovariš, prijatelju prijatelj, šoli služabnik, domovini delavec!

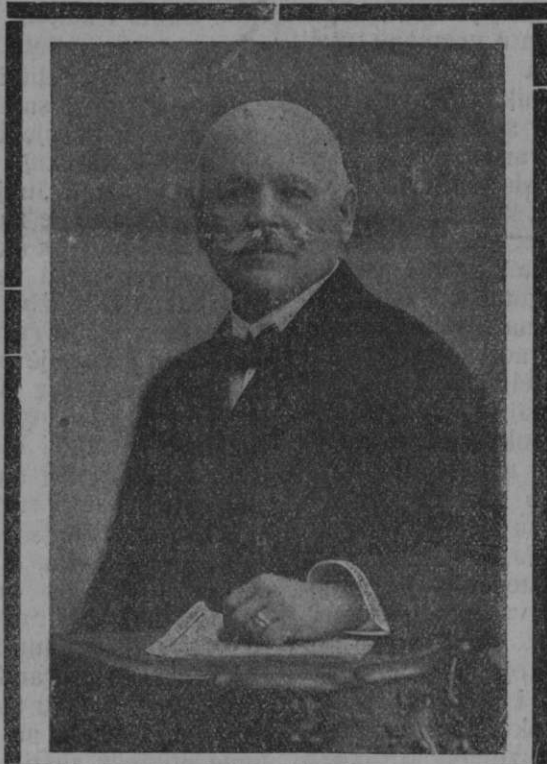
Tak je stopil v pokoj. Veselil se je razrešitve iz aktivne učiteljske službe, ker bi imel poslej dovolj časa, da bi se mogel še izdatneje posvetiti delu za stanovsko organizacijo in da bi mogel izvršiti načrte, ki jih je bil zasnoval z ozirom na pospeševanje vzgoje mladine, ki je osnovni šoli dorasla in ki se pripravlja za praktične poklice v obrti in trgovini.

Te načrte je pretekla in prehitela Dimnikova zadnja pot iz Rogaške Slatine v Ljubljano. Iz stare učiteljske generacije je izločila moža, ki je deloval na prerodu našega učiteljskega stanu, ki je bil odlično udeležen na njegovi osamosvojitvi in ki je zapustil učiteljskemu naraščaju zgled, kako naj vestno, točno, marljivo in požrtvovalno služi velikim nalogam svojega poklica!

In ko sem ga gledal na mrtvaški postelji in videl, kako mirno je počivalo njegovo neizpremenjeno lice, pobledelo v odsevu sveč in obkroženo z vonjem cvetja, se je v trenutku obnovila pred mojimi očmi vsa doba nad trideset let, ko sva se skupno trudila za isti ideal: za napredek šole in čast stanu!

Mojega prijatelja tvorna sila je zlomljena. Nas pa, ki smo ostali, čakajo boji in viharji! Zmag in uspehov naj se vesele oni, ki stopajo na naša mesta!

E. Gangl.

J. Dimnik

stan. Njegov grob je eden temeljnih kamenov vsega živnega, dobrega in lepega, kar ima in zmora danes naše učiteljstvo!

V svoji stanovski zavesti je bil neizprosno, neomajen in nepodkopen, zato je znal uveljaviti svojo voljo z vso energijo, ako je bil preverjen, da bo dobro in prav služila stvari, ki se je zanjo zavzel. Ni se zbal nobenega napora, ako in kadar je hotel komu kakorkoli pomagati iz moralnih ali materialnih težav, in mislim, da ni nikogar, ki bi bil kdaj zaman potrkal na njegova vrata.

Izven področja, ki mu ga je začrtavalo šolsko delo in delo v organizaciji, je dobil vedno toliko časa in si je ohranil toliko telesnih in duševnih moči, da

Delovanje UJU v prošlem letu za učiteljstvo, šolstvo in narodno prosveto.

(Glavno poročilo na skupščini UJU v Dubrovniku dne 24., 25. in 26. avgusta 1924.)

U istoriji našeg Udruženja i učiteljskog rada u novoj državi, II. Učiteljski Kongres u Ljubljani ostaće kao jedna od najsvetlijih uspomena i najlepši izraz naše snage, naše svesti i oduševljenja za opšte dobro.

On je, kako je to onda s više strana bilo rečeno, bio himna idealima ujedinjenog učiteljstva naše zemlje.

Pored sjajne manifestacije narodne misli, na ovom kongresu istaknuta su naša uverenja u pogledu novog sistema prosvetne organizacije. Uporedo sa tim određeno je naše stajalište prema zakonima i uredbama kojima se reguliše pravni i materijalni položaj učiteljstva i utvrđeni naši zahtevi u tome pogledu.

Rad ovog kongresa i odluke koje su na njemu pale bili su direktiva za dalji rad Izvršnog, odnosno Glavnog Odbora našeg Udruženja.

Prvi korak.

Prva akcija naša posle završenog Kongresa u Ljubljani bila je u tome, da se kroz našu učiteljsku štampu, a i ostale listove, populariše rad našeg kongresa i sa tim radom upoznaju i zainteresuju i širi krugovi društva. A da bi se naročito za sve ovo zainteresovali na prvom mestu nadležni faktori, Izvršni Odbor odmah po povratku u Beograd, 12. avgusta prošle godine posetio je g. Ministra Prosvete, predao mu sve rezolucije Učiteljskog Kongresa u Ljubljani, i detaljno ga upoznao sa radom Kongresa i zahtevima učiteljstva.

Tom prilikom na prvom mestu obrazložena je potreba: da se ubrza donošenje novog zakona o narodnim školama, kao i svih ostalih prosvetnih zakona. Izneti su svi razlozi koji i sa nacionalnog i pedagoškog gledišta nalažu prosvetnu reformu, kao i sva štetna po državne interese koja proističu iz neizjednačenog prosvetnog zakonodavstva.

U pogledu učiteljskih zahteva, koji se odnose na popravku učiteljskog položaja, u ovoj prilici naročito je istaknuto sledeće:

Da se obrati pažnja na razvrstavanje učitelja u pogledu plata po novom činovničkom zakonu, kako bi u smislu ranijih zahteva učitelji bili raspoređeni u sve grupe II. kategorije;

Da se učiteljicam udatim za državne službenike da pun lični dodatak;

Da se školski nadzornici postavljaju isključivo po saslušanju Glavnog Prosvetnog Saveta, i da se uporedo sa tim izvrši i popravka njihovog današnjeg položaja;

Da se obrati naročita pažnja na napredno i nacionalno učiteljstvo novih krajeva i isto pošteti od svih potresa i ličnih uticaja koji proističu iz naših unutrašnjih odnosa;

Da se obrati naročita pažnja na prosvetni problem Južne Srbije, a tako isto i drugih krajeva otadžbine koji su tudinskim uticajem prosvetno zaostali; a naročito da se poradi na stvaranju boljih uslova za život i rad učiteljima koji rade u izuzetno teškim i po život opasnim krajevima;

Da se učitelji u pogledu dodataka na skupoću u celoj Kraljevini, bez obzira na mesto službovanja, potpuno izjednače; a da se pored toga onima koji rade u izuzetno težim i opasnim mestima da i

izuzetna nagrada od 50% od ukupnih primanja nadležnosti.

Pored toga traženo je emancipovanje škole od uticaja policijskih vlasti povodom Zakona o opštoj upravi od 26. aprila 1922. g.

Svi ovi zahtevi u vezi sa rezolucijama Kongresa predstavljali su program našeg rada na onome što je u ovim trenucima po školu i učiteljstvo bilo najaktuelnije. Kako je baš u ovom vremenu na dnevnom redu bilo pitanje razvrstavanja učitelja po novom činovničkom zakonu, to je Izvršni Odbor preduzeo sve korake da se ovaj posao izvrši po učiteljstvo što pravednije. U tome cilju predstavnici naši, pored predstavke g. Ministra Prosvete, preduzeli su akciju i kod komisije koja je u Ministarstvu Prosvete spremala predloge u ovom pogledu i kojom je rukovodio tadašnji Pomoćnik Ministra Prosvete g. Dr. Sv. Stefanović.

Ta akcija produžena je posle neumorno i kod naročite komisije u Ministarstvu Pravde koja je radila predlog Uredbe o razvrstavanju i gde je u početku postojala tendencija da učitelji u pogledu položajnih plata budu razvrstani do 2. grupe II. kategorije zaključno.

Akcijom našeg Udruženja uspešno se da pri razvrstavanju učitelja budu usvojena bar donekle osnovna načela izneta u predstavci našeg Udruženja povodom ovog pitanja, izuzev što je broj godina za ulazak u 1. grupu položajne plate povišen od 15 na 20, a za 2. grupu od 12 na 14.

Povodom svega ovoga u decembru prošle godine Izvršni Odbor Udruženja ponovo je se jednom predstavkom obratio Vladi i Skupštinskom Odboru za pregled Uredbe o razvrstavanju.

Primena čl. 230. Zakona o činovnicima.

Kao što je poznato cilj je ovog člana Zakona o činovnicima, da u vremenu ovog prelaznog stanja, očuva i pojedincima i čitavim redovima činovnika njihova stečena prava i njihov stečeni položaj i rang u činovničkoj hijerarhiji.

Kod nas u Srbiji, zahvaljujući odredbama čl. 230. ušli su u 1. kategoriju mnogi činovnici, koji imaju svega nižu gimnazijsku, ali koje je zakon zatekao na visokim položajima. Analogno ovome mi smo pravilnu primenu ovoga člana tražili i za učitelje zaustavljajući se radi solidarnosti i na onima iz redova učiteljskih, koji u novim krajevima zauzimaju položaje zemaljskih, pokrajinskih i okružnih školskih nadzornika i profesora učiteljskih škola koji nemaju fakultetske spreme. Svi ti prosvetni radnici, koji su u isto vreme i članovi našeg Udruženja, po tamošnjim zakonima i po svojim stečenim pravima, koja im je i nova država zakonom priznala, po smislu čl. 230., imali su pravo da uđu u iste grupe u koje su ušli i drugi ravni njima po plati i položaju, i koji takođe nemaju fakultetsku spremu. Radi toga Udruženje je preduzimalo korake u tome pravcu: ali ta akcija nije našla odziva kod nadležnih.

Prosvetni budžet.

Smatrajući, da je prosvetni budžet jedan od glavnih uslova za izvođenje prosvetne politike i da je povećanjem materijalnih sredstava za osnovnu nastavu jedna od najvažnijih potreba, mi smo se postarali da blagovremeno objavimo nacrt prosvetnog budžeta i da tom prilikom nadležnima obratimo naročitu pažnju

na prosvetne potrebe Južne Srbije, Bosne i Hercegovine, a i svih ostalih krajeva naše otadžbine. Tom prilikom mi smo naročito insistirali za državnu pomoć za podizanje zgrada za osnovne škole, za unošenje u budžet potrebnih suma za podizanje novih, internatski uređenih, učiteljskih škola i za pozicije namenjene višem učiteljskom obrazovanju. Glas naš u ovom pogledu našao je odziva i tadašnji Ministar Prosvete g. Miša Tričunović uspeo je da prosvetni budžet poveća i u njega unese izvesne sume za potrebe koje smo naglasili.

Nacrt novog zakona o uč. školama.

U isto ovo vreme Izvršni Odbor našeg Udruženja uputio je i jednu peticiju g. Ministru Prosvete, u kojoj je pored većeg kredita za učiteljske škole, tražio obrazovanje jedne ankete od stručnih lica iz svih krajeva otadžbine, koja bi izradila nacrt novog zakona o učiteljskim školama, uporedo sa tim proučila pitanje o spremi nastavnika za te škole u vezi sa višim učiteljskim obrazovanjem. Radeći to smatrali smo da u reformi učiteljskih škola leži ključ za celokupnu reformu i napredak osnovne nastave, a isto tako i najjače sredstvo za unifikiranje narodnog duha. Pominjući to, mi u ovoj prilici ističemo potrebu da se što pre izvrši unifikacija nastave u učiteljskim školama, da se što pre podigne nivo učiteljskog obrazovanja i u svima učiteljskim školama naše otadžbine zavlada nacionalni duh, kako bi iz svih tih škola izlazili oduševljeni apostoli narodne misli, koji bi u narodnim masama radili na velikom delu duhovnog jedinstva i unifikiranja narodnog duha u smislu onih svetlih tradicija u kojima su delali neimari naše velike i ujedinjene države.

Škole i učitelji u neoslobodenoj domovini.

U prošloj godini, iz potištenog našeg Primorja dopri su nemili glasovi o sudbini naše tamošnje braće i o akciji Italijana na uništavanju kulture i civilizacije našeg naroda u Juljskoj Krajini. U tome vremenu Italija je zatvorila sve prve razrede narodnih škola u Istri i pretvorila ih u italijanske, a veliki broj naših učitelja izbacila iz službe. U isto vreme materinji jezik u višim razredima postao je neobavezan i time je otpočelo otvoreno italijaniziranje našeg naroda na Primorju i privođenje u delo asimilatorskih namera Italije. Shvatajući ovo kao jedan od najjačih udara našoj narodnoj stvari, mi nismo mogli ostati ravnodušni. Objavljajući u »Nar. Prosveti« stanje naših narodnih škola u krajevima koji su pripali Italiji i dižući svoj glas protivu italijaniziranja naše omladine u tim krajevima, mi smo u ovome smislu uputili, preko g. Ministra Prosvete, memorandum Kraljevskoj Vladi skrećući pažnju na sudbinu naših učitelja i naših škola na Primorju i tražeći u tome pogledu zaštitu naših narodnih škola i učiteljstva u tim krajevima.

Više učiteljsko obrazovanje.

Malo je koje od dnevnih prosvetnih pitanja izazvalo toliko interesovanja kao pitanje o višem učiteljskom obrazovanju. Ono je bilo predmet iscrpnih rasprava na učiteljskim zborovima, skupštinama i u našoj učiteljskoj štampi. U »Narodnoj Prosveti« o ovome pitanju izšao je niz članaka, koji su ovo pitanje detaljno raspravljali i u kojima su izneti primeri na koji je

način ovo pitanje rešeno u drugim kulturnim državama.

Držeći se odluke II. Učiteljskog Kongresa u Ljubljani, mi smo tražili održanje Više Pedagoške Škole, koja u vremenu kad nemamo Pedagoškog Odsjeka na Universitetu jedina pruža mogućnost za više učiteljsko obrazovanje. Ali uporedo sa ovim Udruženje je insistiralo da se u novi Zakon o Universitetu unese odredba o otvaranju Pedagoškog odsjeka na Filozofskom fakultetu i o prijemu učitelja na taj fakultet, prema čemu bi učiteljska matura imala se smatrati ekvivalentnom gimnazijskoj maturi. Putem ubeđivanja uspešno se da se za ovo zainteresuju merodavni faktori i čitaocima »Narodne Prosvete« poznato je, da je ova akcija našla odziva kod najuglednijih profesora Beogradskog Univerziteta, koji su se izjasnili za otvaranje Pedagoškog odsjeka i prijem učitelja na isti.

Veze sa čehoslovačkim učiteljstvom.

Još na Kongresu u Ljubljani, između predstavnika našeg Udruženja i delegata Udruženja Čehoslovačkog Učiteljstva utvrđen je sporazum o održavanju veza između našeg i čehoslovačkog učiteljstva. Tim povodom naše Udruženje u prošloj godini dobilo je pismo od Čehoslovačkog Uč. Udruženja za održanje zajedničkog kongresa jugoslovenskog i čehoslovačkog učiteljstva u Bratislavi s tim, da i naše učiteljstvo tom prilikom priredi u Bratislavi izložbu, koja bi reprezentovala naše školstvo.

Ovaj predlog uzet je u ozbiljno rasmatranje od strane Izvršnog Odbora, radi čega su konsultovani i nadležni faktori u Ministarstvu Prosvete. Posle svestranog raspravljavanja ovog pitanja, a uzimajući u obzir da je naša kultura ratom razorena i da prema današnjim prilikama i kratkoći vremena priredena izložba ne bi uspela i ne bi dostojno reprezentovala naš narod, — na sednici Šireg Glavnog Odbora od 16. decembra pr. godine jednoglasno je odlučeno, da se Čehoslovačkom Uč. Udruženju odgovori: da jugoslovensko učiteljstvo načelno pristaje na držanje zajedničkog kongresa u Bratislavi no s tim, da za ovu godinu izložba bude priredena od strane Čehoslovaka, a u idućoj 1925. g. održi opet zajednički kongres u Beogradu i da za taj kongres mi organizujemo izložbu, koja bi reprezentovala našu osnovnu nastavu.

Dalji rad na regulisanju materijalnog pitanja učiteljstva.

Baš u ovom vremenu, kad je na dnevnom redu bilo pitanje o predlogu čehoslovačkog učiteljstva, Udruženje je bilo prinuđeno da razvije najživlju akciju kod svih merodavnih faktora za regulisanje materijalnog položaja učiteljstva u vezi novog činovničkog zakona i uredb o razvrstavanju. Toga radi Udruženje je podnelo obrazložene predstavke gg. Ministru Prosvete, Ministru Pravde i Ministru Finansija.

Predstavka Ministru Finansija sadržavala je zahteve finansijske prirode u pogledu učitelja. Tu je traženo, da se dotadašnji dodaci na skupoću ne smanjuju; da se iz kredita od 200 miliona dinara učiteljima, kao i ostalim činovnicima, da jedan avans u visini njihovih jednomesečnih primanja; i da se učiteljicam udatim za državne činovnike osigura pun lični dodatak na skupoću.

LISTEK.

† Gabrijel Grilec.

»Odrpta noć in dan so groba vrata...
... in dneva ne pove nobena prat'ka...«

Ko sem Te, dragi in nepozabni moj prijatelju Jelko, še tekem letošnjih počitnic, komaj teden dni pred Tvojom smrtno obiskal tam gori na Studencu pač oba nisva mislila, da je ločitev že tako blizu... V živem, prijateljskom pogovoru so nama hitro potekale urice. Potočila sva si drug drugemu svoje skrbi in težave, ko sva si pa ob slovesu prijateljski stisnila roko, ni nihče izmed naju slutil, da je to poslednjikrat v življenju...

Kakor strela iz jasnega nas je zadel vest o Tvoji nenadni smrti ter nas presunila z globoko žalostjo, saj smo s Teboj izgubili najboljšega tovariša, enega izmed najzvestejših, najdelavnejših članov naše organizacije.

Šel si za vedno od nas!... Onemeli je jezik, ki je bodril narod in ga navduševal za vzvišene vzore, v tihem grobu se umiri Tvoje blago srce, ki je tako

žarko utripalo za izročeno Ti mladino, za narod in ljubljeno domovino!

Blagopokojni tovariš Gabrijel Grilec se je rodil v Idriji leta 1885. Že v nežni detinski dobi, ko mu je bilo komaj 5 mesecev, je izgubil svoje starše. Za sirota se je zavzel njegov stric Valentin Vončina, višji sodni oficijal, ki ga je vzel k sebi in ga je vzgojeval. Zasluža blagega strica in tete je, da se je izšolal. Ljudsko šolo je obiskoval v Litiji, nato pa je dovršil 6 gimnazijskih razredov ter učiteljske v Ljubljani, kjer je maturiral l. 1907. Služboval je najprej dve leti v Loškem potoku, kjer je našel tudi svojo zakonsko družico, stanovsko tovarišico Dragico, roj. Dostalovo, s katero sta živela ves čas v najlepši zakonski harmoniji.

Že v Loškem potoku se je z vso verno posvetil svojemu vzvišenemu poklicu. Upoštevajoč njegove zmožnosti, mu je bivši deželni šolski svet že tedaj poveril vodstvo večrazrednice. Ko je odhajal iz Loškega potoka, mu je tamošnji krajni šolski svet izročil častno diplomu, s katero mu je izrekel zahvalo in priznanje za njegovo vsestransko in

marljivo šolsko in izvenšolsko delovanje. Ljudstvo je znalo ceniti vrline in zasluže vestnega učitelja in vzgojitelja.

Še z večjo verno je nadaljeval svoje plodnosno delo na Studencu pri Krškem, kjer je služboval do svoje smrti, polnih petnajst let.

Učitelju je treba več srca nego učnosti. Samo čist, plemenit značaj zamore vzgojiti tudi plemenite, značajne ljudi. In tak plemenit značaj si bil Ti, nepozabni naš tovariš! Šola Ti je bila svetišče, v katero si jemal seboj sliko bednega, trpečega človeštva in ljubljene domovine. da vzbudiš v mladini usmiljenje do trpečega brata in ljubezen do rodne zemlje.

Kakor je pokojnik pridno deloval v šoli, tako je neumorno posvetil ves svoj prosti čas izvenšolskemu prosvetnemu delu. Vzorno je obdeloval šolski vrt in si je zadnje leto na lastne stroške postavil tudi čebelnjak. Zavedal se je, da učitelj na deželi poleg šolskega dela razmeroma nikjer ne more narodu koristiti toliko, kakor z vzglednim vrtnarstvom in kmetovanjem.

Med vojnim časom je več let tudi vestno in marljivo opravljaj posle občin-

skega tajnika. V tem težkem času je bil občanom dober in previden svetovalec in pomočnik.

Najbrže zato, ker je slutil v sebi kal bolezni in se je hotel ubraniti neusmiljene sovražnice učiteljskega stanu, zavratne morilke jetike, na kateri je umri tudi njegov prednik na Studencu, nadučitelj Peterlin, se je strastno oprijel lova, da bi čim več prostega časa prebil na čistem zraku v prosti naravi — toda ravno lov je postal zanj usodepoln, na lovu ga je zadela kap, ki mu je v najlepši moški dobi, v starosti 39 let pretrgala nit življenja.

Podlaga za uspešno delo med ljudstvom pa je globoka, požrtvovalna ljubezen do naroda. In to ljubezen je imel pokojni tovariš v največji meri. Ko sem ga poslednjikrat obiskal, sem ga med drugim tudi vprašal, če bo vedno ostal na Studencu in če ne namerava prositi za kako drugo mesto. Odločno mi je odgovoril: »Prijatelj, jaz ostanem tu! Pri ljubim se mi je kraj, kjer službujem že toliko let, srečnega in zadovoljnega se počutim med našim priprostim, a dobrim kmetiskim ljudstvom, ki mi je tako zelo

Predstavka g. Ministru Pravde sadržala je zahteve u pogledu uredbe o razvrstavanju, iz koje su omaškom izostale izvesne grupe školskih radnika i radnica naročito iz novih krajeva. Traženo je, u smislu zahteva slovenačkog učiteljstva, da se nastavnice ženskih ručnih radova u osnovnim školama u Sloveniji, koje su iz Uredbe potpuno izostale, uvrste prema svojim kvalifikacijama u kategoriju koja im po spremi pripada. Isto tako ovom predstavkom traženo je, da se učitelji za gluhonemu, slepu in abnormalnu decu koji pored redovne sprede predviđene za drugu kategoriju, imaju još i više državne stručne kurseve s ispitom, podvedu pod odredbu 2. stava čl. 7. Zakona o činovnicima prema tome uvrste pod čl. 12. Uredbe o razvrstavanju.

U ovojici predstavi Udruženje je intervenisalo i za državne kvalifikovane zadržavljive, koje imaju 4 razreda srednje škole i dve godine stručne škole u zasebnom odeljku Učiteljske škole i koje su se žalile, da su u sravnjenju s osobim drugih struka nepravilno razvrstane. Većina ovih zahteva je i usvojena.

Treća predstavka Udruženja, namenjena g. Ministru Prosvete, sadržala je sve zahteve iz obe ove predstave, a pored toga i sva ostala aktualna pitanja, koja se tiču osnovne nastave i učiteljstva. Radi svega ovoga Izvršni Odbor posetio je lično g. Ministra Prosvete i pored pitanja koja smo pomenuli, insistirao je da se ubrza sa podnošenjem Zakona o narodnim školama — Narodnoj Skupštini.

Posled ove posete otpočeo u Ministarstvu Prosvete rad na reviziji spremljenog projekta Zakona o narodnim školama, ali taj posao ipak nije ubrzo okončan.

Religiska nastava.

Povodom pokreta, koji se javio kod pravoslavnog sveštenstva, da u školskom zakonodavstvu učestvuju i crkvene vlasti i da se nastava vere u osnovnoj školi ne može izvoditi bez sadejstva sveštenika, javio se pokret i u učiteljstvu za raspravu ove teme. Ostajući principijelno pri tome, da je religiska nastava sastavni deo vaspitanja, kod srbijanskog učiteljstva je pokrenuto pitanje o tome, da li religisku nastavu u osnovnoj školi, kao sastavni deo vaspitanja, treba poveriti učitelju kako je to i dosad u Srbiji bilo, ili je dati u ruke sveštenicima prema zahtevima koji su po ugledanju na stanje u rovim krajevima javili i kod sveštenstva u Srbiji.

Uviđajući svu važnost ovog pitanja, učiteljstvo je moralo pristupiti raspravi istog čineći to sa puno takta iz obzira prema delikatnosti i komplikovanosti ovog problema. Držeći se principa »Brat je mio koje vere bio« i daleko od svake verske nestrpljivosti, učiteljstvo je pristupilo raspravi ovog pitanja iz čisto nacionalnih i pedagoških razloga. Na prvom mestu ovde je se postavljalo pitanje o emancipaciji škole i učitelja od svih nepozvanih uticaja i srednjovekovnog tutorstva, a na drugom mestu javljali su se čisto nacionalni razlozi. Shvatajući, da naša narodna pocepanost ima svoj koren u konfesiskoj podvojenosti i nestrpljivosti, učiteljstvo je uvidalo potrebu vaspitanja novih naraštaja u duhu verske tolerancije kako bi se time, uz ostale nacionalne predmete, udario zdrav temelj novom vaspitanju budućih naraštaja.

Inicijativu za raspravu ove teme uzeo je na sebe Beogradski učiteljski zbor na kome je referent po ovom pitanju bio g. Živojin Radosavljević član Izvršnog Odbora našeg Udruženja, i na kome su kao gosti uzeli učešća i mnoga druga lica van učiteljskog reda, pa među njima i pojedini

prirastilo k srcu, da bi mi bilo teško vzeći od njega slovo!»

Rečem samo to: Srećna mladina, ki ima tako vrljega učitelja, srećno ljudstvo, ki ima tako požrtvovalnoga, značajnoga vrgojitelja.

S politiko se pokojnik ni bavil. Živel je po svoji vesti, prepričan, da mora končno zmagati pravica, da je poštenost najboljša politika. Vse svoje življenje je posvetil blaginji svoje rodbine, v prospeh naroda in dobrobit učiteljskega stanu.

Tiho, mirno, a smotreno in plodnosno je bilo njegovo delovanje. S svojim delom si je sam postavil najlepši spomenik. Mnogobrojna udeležba na njegovem pogrebu navzlic skrajno slabemu vremenu svedoči, kako zelo je bil pokojnik priljubljen ne le med stanovskimi tovariši, nego tudi med priprostim ljudstvom. V globoki žalosti je stala ob preranem grobu njegova zakonska družica, kateri je bil najboljši sopro, plakali so njegovi štirje nedorasli otroci, ki so izgubili skrbnega očeta, solzili so se hvaležni učenci in učenke za svo-

predstavni i pravoslavne i katoličke crkve.

Zbor beogradskih učitelja je utvrdio potrebu religiskog vaspitanja radi potpunog formiranja dečjeg duha i razvijanja osećanja; ali je utvrdio i potrebu, da se to pitanje religiske nastave ima jednoobrazno rešiti u celoj zemlji i da glavni princip tog rešenja ima da bude taj: da religiska nastava, kao i nastava iz svih ostalih predmeta treba da ostane u rukama učitelja. Utvrđeno je, da je to najsigurniji put da se dresura ljudskih duša u verskom fanatizmu zameni suštinom religije i čistog morala i postigne vaspitanje u duhu verske tolerancije i načela: »Brat je mio koje vere bio«.

Zbog važnosti ovoga pitanja, koje interesuje učiteljstvo cele naše zemlje, Izvršni Odbor našeg Udruženja pozvao je preko Narodne Prosvete i sva ostala učiteljska društva, koja su u sastavu UJU, da na svojim skupovima pristupe raspravi ovog pitanja, kako bi isto po tom moglo biti stavljeno i na dnevni red Glavne Skupštine UJU i kako bi odluka skupštine o ovom delikatnom pitanju mogla biti manifestacija već izrađenog i utvrđenog mišljenja.

Zborovi su se odazvali ovom pozivu, a Izvršni Odbor u isto vreme otvorio je i stupce Narodne Prosvete raspravi ovog pitanja, te je ono i tim putem svestrano raspravljano.

Sednica Šireg Glavnog Odbora.

U smislu čl. 22. naših pravila Izvršni Odbor našeg Udruženja sazvaio je za 16. i 17. decembar pr. godine sednicu šireg Glavnog Odbora u koju su pozvati članovi Glavnog Odbora iz cele Kraljevine.

Dnevni red za ovu sednicu bio je:

1. Izveštaj o stanju i poslovima Udruženja;

2. Materijalno pitanje učiteljstva s obzirom na Zakon o činovnicima i Uredbu o razvrstavanju;

3. Pitanje zakona o narodnim školama — referent g. Mih. M. Stanojević;

4. Predlozi pojedinih povereništva.

Ceo rad šireg Glavnog Odbora objavljen je u 94., 95. i 96. br. N. Prosvete od prošle godine iz čega su članovi Udruženja obavesteni o celom radu i odlukama plenarne sednice Glavnog Odbora. Radi orijentacije članova mi u ovoj prilici donosimo Rezoluciju Glavnog Odbora donetu na ovom sastanku, na čijem je realizovanju Izvršni Odbor posle radio.

REZOLUCIJA GLAVNOG ODBORA UJU.

I.

Glavni Odbor Udruženja Jugoslovenskog Učiteljstva na svojoj plenarnoj sednici od 16. decembra 1923. g. uzeo je u pretnes pitanje donošenja novog zakona o nar. školama za celu Kraljevinu, pa je i ovom prilikom konstatovao:

1. Da se pitanju osnovne nastave i narodnog prosvetivanja ne poklanja ona pažnja koju ono s pogledom na interese narodne i državne zaslužuje;

2. Da u novoprisajedinjenim krajevima otadžbine u pogledu osnovne nastave i danas vladaju stari prosvetni zakoni bivše Austro-Ugarske i da na osnovu istih i danas u tim krajevima postoji jedno šarenilo raznih nastavnih planova, programa i uredba stvaranih u onom vremenu kad je osnovna škola mogla imati svaki drugi cilj samo ne nacionalni;

3. Da su na osnovu tih programa izrađeni i školski udžbenici, koji su imali konvenirati zadatku škole u bivšoj monarhiji, a koji i danas važe u narodnim školama;

jim dobrim učiteljem, žalovalo je ljudstvo, ki ga bo za vedno ohranilo v hvaležnem spominu. Tovariši pevci so mu v slovo zapeli dve žalostinki, pretresujočo »Vigred« pred šolo, ob odprtem grobu pa »Človek glej dognanje svoje!«

V imenu učiteljstva se je od dragega pokojnika poslovil predsednik Krškega učiteljskega društva, v imenu raškega Sokola, katerega zaveden član je bil od njegove ustanovitve, pa mu je govoril v slovo tovariš Janko Golob. Šolska mladina je s cvetjem posipala sveži grob, tovariši pa so položili nanj svež venec.

Počivaj v miru, nepozabni naš Jelko, lahka ti zemljica na Tvojem Studentu, tam sredi med svojim dobrim ljudstvom, ki Te je spoštovalo in ljubilo, kakor si povsem zaslužil, saj si ga pa tudi Ti ljubil z vso požrtvovalnostjo do zadnjega utripa Tvojega blagodušnega srca!

Kruta smrt je strla samo Tvoje šibko telo, Tvoj spomin pa je večni! Seme, ki si ga vsejal v nežna mlada srca in med narod, bo obrodilo stoteren sad!

Leop. Levstik.

4. Da su prema tome, bez obzira na nove potrebe života i ciljeve nove države, uslovi rada u narodnoj školi ostali isti kao i pre toliko decenija i da sve to smeta vaspitanju novih generacija u duhu državnog i narodnog jedinstva i stvaranju osnova zajedničke kulture Srba, Hrvata i Slovenaca;

5. Da nedonošenjem novog zakona o nar. školama čini iluzornim odredbe o obaveznoj nastavi; jer i danas u većem delu države kazna za neishlanje dece u školu iznosi 0.20 Din;

6. Da pored državnih i nacionalnih razloga, i čisto pedagoški razlozi nalažu hitnu reformu prosvetnog zakonodavstva;

Konstatujući sve ove činjenice sa punim uverenjem da unifikacija osn. nastave predstavlja glavni uslov za unifikaciju nacije. Glavni Odbor UJU izražava svoje duboko žaljenje, što ni za pet godina našeg državnog života u novoj državi ni do danas nije donet nov zakon o nar. školama i što se pitanje donošenja ovog najvažnijeg zakona stalno odlaže. Sa svih ovih razloga u ime celokupnog udruženog učiteljstva Kr. SHS apelujemo na Vladu i Narodno Predstavništvo, da hitnim donošenjem ovog zakona ispune jednu od najvažnijih dužnosti prema naciji i državi.

II.

Odluke o Zakonu o činovnicima, Uredbi razvrstavanja i Uredbi o dodacima na skupoću.

Smatrajući, da je u našoj državi, s obzirom na njene kulturne i nacionalne zadatke potrebno što pre brojno pojačati učiteljski kadar i u njega privući što jače snage, nalazimo da je u nizu mnogih pitanja osnovne nastave jedno od najvažnijih — pitanje materijalne nagrade učitelja.

U tome pogledu Gl. Odbor nalazi, da novim čin. zakonom nije rešeno materijalno pitanje učiteljstva i da učitelji prema svojoj spremi, radu koga vrše i današnjim uslovima života, nisu materijalno zbrinuti.

Novi činov. zakon naročito nema privlačne snage za mlade učiteljske generacije usled čega će se sve više osećati nedostatak spremnih učitelja.

Popravka ovoga stanja mogla bi se postići na prvom mestu pravednijim zakonskim odredbama o materijalnoj nagradi učitelja i pravičnijom primenom samog Zakona o činovnicima.

Radi toga Gl. Odbor UJU donosi sledeći zaključak:

1. Sa obzirom na broj godina školovanja, na važnost i teškoću učiteljske službe, tražimo da pripadnost učitelja u sravnjenju s pripadnostima srednjoškolskih nastavnika budu u razmer kao 3:4. Radi toga potrebno je ustanoviti još jednu grupu II. kategorije;

2. Da se u smislu čl. 57. zakona o činovnicima učini posle 12 godina ulazi u II, a posle 15 u I. grupu II. kategorije;

3. Da se maksimum osnovne plate dobija po navršetku 21 godine službe kako je i po Projektu zakona o nar. školama;

4. Dosledno prevodu i razvrstavanju ostalih činovnika, od kojih je znatan broj sa istom a i manjom školskom spremom od učitelja preveden u I. kategoriju, da se i učitelji preko 20 godina službe, na osnovu prelaznih naredenja Zakona o činovnicima, razvrstaju u odgovarajuće grupe I. kategorije;

5. Da se u smislu čl. 10. zakona o činovnicima odrede specijalne i znatnije nagrade za rad učiteljima u Južnoj Srbiji i težim mestima i ostalih krajeva; zatim nagrade učiteljima u nepodeljenim školama, školskim upraviteljima kao i svima učiteljima koji se ističu radom na nar. prosvetivanju i ostalim kulturnim radom van škole;

6. Da ženska deca imaju penziju do udaje;

7. Da se odredbe čl. 33. Zakona o imenama i dopunama zakona o nar. školama od 23. juna 1919. g. rasprostru na celu zemlju;

8. Da se učitelji specijalnih škola za gluhonemu, abnormalnu i slepu decu sa stručnim ispitom, a tako i učiteljstvo grad. škola sa stručnim ispitom kao i raznih drugih stručnih škola, rasporedi po čl. 12. Uredbe da bi bilo razvrstano u smislu stava drugog čl. 7. zakona o činovnicima;

9. Čl. 12. Uredbe da glasi: U odredbu drugog stava čl. 7. zakona o činovnicima spadaju učitelji građan. škola sa stručnim ispitom dodeljeni raznim drugim stručnim školama, i učitelji specijalnih škola za gluhonemu i abnormalnu i slepu decu;

10. Da penzionirani Učiteljski Fond, koji je stvoren legatom dobrotvora učit. siročadi poč. Jov. Gavrilovića i ulozima učitelja, ostane svojina učiteljstva;

11. Da se u datim učiteljicama da pun lični dodatak na skupoću kao i učiteljima;

12. Da se dodaci na skupoću ni u kom slučaju ne smanjuju a da se avans na račun povećanja čin. pripadnosti iz određenog kredita isplati, u visini jednogodišnjih pripadnosti, 1. januara nastupajuće godine;

13. Da se materijalno stanje penzionisanih učitelja popravi prevođenjem na penzije po novom zakonu i da se i njima da jedan avans na račun budućeg povećanja njihovih pripadnosti;

Da se u vezi s ovim i penzioneri s krunskim penzijama prevedu na dinarske penzije;

14. Da se zemaljski šk. nadzornici kod pokr. uprava uvrste u IV. grupu I. kategorije, a županijski i okružni kao i direktori viših nar. i nepotpunih učiteljskih škola u V. grupu;

15. Da učitelji vežbaonica, s obzirom na čl. 40. zakona o činovnicima, dobiju naročiti dodatak;

16. Da se državne kvalifikovane zadržavljive rasporede u niže grupe II. kategorije (do 3) sa dodacima učiteljica osn. škola, a nekvalifikovane u III. kategoriju;

17. Da profesori i direktori Učit. Škola s kvalifikacijama za osn. škole, koji su prema ranijim pokr. zakonima po položajnom specijalnom ispitu dobili poseban položaj, zadrže taj položaj i pri prevođenju na nove plate.

U pogledu stvaranja uslova za uspešnu primenu Zakona o Nar. školama predlažemo:

1. Da se što pre omogući formiranje opština i u onim krajevima u kojima dosad nisu formirane;

2. Da se zakonodavnim rešenjem izmene odredbe zakona o opštoj upravi te da se prosveta oslobodi svakog uticaja policijskih vlasti, i da se likvidacija pokr. uprava izvrši na toj osnovi;

3. Da se školski nadzornici postavljaju po predlogu Glavnog Prosvetnog Saveta;

4. Da se od odobrenog kredita od 20 miliona za podizanje školskih zgrada veći deo upotrebi na podizanje šk. zgrada u J. Srbiji, a tako isto i Bosni i Hercegovini i Dalmaciji;

5. Da se pri razvrstavanju učitelja na plate po novom zakonu priznaju sva na zakonu osnovana prava stečaja učitelja u Hrvatskoj i Slavoniji, Bosni i drugim krajevima.

Izdanja našeg Udruženja.

U red izdanja našeg Udruženja u prošloj godini možemo zabeležiti, pored naših družinskih listova, i izdanje Učiteljskog Kalendara za 1924. g., koji i po svojoj sadržaji i po tehničkoj izradi zaslužuje pažnju. Ovaj je kalendar prva jugoslovenska knjiga u većem obimu, koja je zajednička duhovna tvorevina prosvetnih i književnih trudenika sva tri dela našeg naroda i prva spomenica prosvetnih velikana našeg naroda. Kao takav on je prva narodna knjiga u duhu one velike ideje ljubavi, bratstva i uzajamnog upoznavanja, na kome ujedinjeno učiteljstvo predano i istrajno radi. Za izdanje ove knjige Udruženje je podnelo znatne materijalne žrtve, ali je odzivom učiteljstva knjiga u glavnom rasprodana i Udruženje je na tome izdanju pored moralnog uspeha imalo do 15. jula t. g. i čiste materijalne dobiti 21.099:05 Din a ta će suma biti povećana kad se i ostatak duga bude naplatio.

Želeti je da se u ovom poslu istraje i da novo izdanje kalendara za 1925. g. bude još bolje.

Naša štampa.

Rad našeg Udruženja najviše se ogleda u našoj štampi. Prema Pravilima našega Udruženja organi centralne uprave su »Nar. Prosveta« i »Učitelj«, kroz koje se daju obaveštenja o radu i kretanju Udruženja preko godine i kroz koje struji naš život, težnje i namere.

Pored »Nar. Prosvete« i »Učitelja« i pojedina povereništva izdaju listove koji služe istome smeru, i pomažu da Udruženje lakše izvodi svoje zadatke, i sprovedi svoju prosvetnu i nacionalnu politiku. To su: »Učiteljski Tovariši« i »Popotnik« u Sloveniji, »Pokret« u Dalmaciji i »Jedinstvo« u Hrvatskoj.

»Učitelj« i »Nar. Prosveta« rasturili su se po svima krajevima naše prostrane Otadžbine; čitali su ih naši drugovi i Srbi i Hrvati i Slovenci; i pomoću njih je vršena duhovna uzajamnost, veza i zbližavanje učiteljstva.

»Narodna Prosveta« je zastupala školske i staleške interese, propačala sve školske prilike i pojave na polju našeg prosvetnog života u državi, iznosila pravo stanje naših škola i položaj učiteljstva i njegove zahteve stojeći na braniku školskih i staleških prava a u duhu i težnjama učiteljskih skupština i zbornih rezolucija.

»Učitelj« je list za stručno usavršavanje učitelja. Kao takav on je pružao svojim čitaocima pouke iz raznih grana pedagoških nauka, pratio školski život i prosvetno stanje u raznim kulturnim državama na strani, proučavao nastavna sredstva i razne novine u pedagoškoj struci i najvažnije književne pojave u domaćoj i stranoj literaturi.

Oba ova lista trudila su se da rade na zbližavanju, upoznavanju i duhovnom jedinstvu učitelja i starali da se učiteljstvo zagreje jedinstvenom težnjom, voljom i ljubavlju za svojim usavršavanjem i vršenjem svetih i uzvišenih zadataka i dužnosti svojih.

I pokrajinska glasila vršila su savešno svoju ulogu u pogledu zastupanja i odbrane školskih i staleških interesa i potpomaganja učiteljskog usavršavanja. A povereništva Beogradsko i Ljubljansko preko svojih dečkih listova »Zorice« i »Zvončeka« doprinosila su boljem vaspitanju školske omladine i razvijanju i oblagorodavanju književnoga ukusa kod nje.

Da bi se naši društinski organi i dečki listovi mogli održati i da bi bolje mogli odgovarati svojoj zadaći, neophodno je potrebno da se članovi Udruženja što jače zagreju za njih i nastanu da se oni što više rasprostiru ne samo među učiteljima već i van krugova naših.

Obaveštavanje učiteljstva.

U toku godine jedan veliki broj učitelja obraćao se našem Udruženju tražeći pismena obaveštenja po raznim pitanjima koja tangiraju bilo ceo učiteljski rad bilo samo pojedince.

Ovo je bila gotovo najtežja strana našega posla; jer je se kad god sticalo samo za jedan dan po 20—30 pisama u kojima pojedinci, naročito iz novih krajeva traže raznovrsna obaveštenja po svojim ličnim pitanjima i objašnjenja pojedinih zakona i uredbi, ili ubrzanje svojih molbi koji zbog sporosti naše administracije ostaju za dugo vremena nerešena.

Za samo jedno tako obaveštenje često je bilo potrebno po nekoliko dana vremena i odlaženja po raznim nadležnostima. I pored najbolje volje i želje ovde se nije moglo uspeti da se svima i na vreme odgovori i na susret izađe. Taj posao prevazilazio je našu snagu tim pre što Udruženje nije raspolagalo materijalnim sredstvima da bi našlo lice, kome bi ovo bio isključivi posao i koje bi radi ovoga odlazilo po raznim nadležnostima, u koja je sve trebalo ići da se pojedincima pomogne.

Da bi u koliko bilo organizovali ovaj posao Uredništvo »Narodne Prosvete« otpočelo je pojedina značajnija obaveštenja, tumačenje zakona i uredbi i razna druga naređenja, objavljati preko »N. Prosvete« da bi tako bila pristupačnija što širem krugu učitelja.

Izvršni Odbor je mišljenja, da bi ovogodišnjim budžetom Udruženja trebalo ustanoviti još jedno sekretarsko mesto u Udruženju, kako bi se dobilo jedno stalno lice koje bi vršilo poglavito ovu obaveštajnu službu. Na taj način ovaj posao mogao bi se tako organizovati da svaki pojedini član Udruženja može blagovremeno dobiti obaveštenja o svima pitanjima koja spadaju u delokrug ovog rada.

Isplata avansa, dodatak na skupoću udatih učiteljica i pitanje isplate razlike po čl. 249 Zakona o činovnicima.

Članovima našeg Udruženja poznata je iz »N. Prosvete« sva akcija Izvršnog Odbora za isplatu avansa činovnicima na račun novih prinadležnosti. U tom pogledu Udruženje je radilo kolektivno sa Upravom Saveza Činovnika, a pored toga i samo preduzimalo korake neposredno kod gg. Ministra Prosvete i Finansija.

I kad je se na kraju uspeo da se odobri isplaćivanje avansa, Udruženje je i posle toga moralo intervenisati nekoliko puta i usmeno i pismeno povodom nepravilne primene ovog rešenja u pokrajinama, gde mnogi učitelji ovo na vreme nisu primili.

Uopred sa ovim Izvršni Odbor je i putem štampe i neposrednom intervencijom kod svih nadležnih faktora činio pokušaje da se učiteljice udate za državne činovnike izjednače u pogledu ličnog dodatka na skupoću sa ostalim. 19. marta tg. naposljetku je i g. Ministar Finansija pred celom Upravom Saveza Činovnika dao reč da će to ispuniti.

Kao što je poznato, u tom vremenu naročito određena komisija u Ministarstvu Finansija radila je projekat Uredbe o dodacima na skupoću. Ceo rad na toj Uredbi držat je u najvećoj tajnosti. I kad je na kraju krajeva Uredba objavljena, učiteljstvo je bilo iznenađeno na prvom mestu čl. 11. Uredbe, po kome udate seoske učiteljice nemaju pravo na pun lični dodatak; a tako isto i pokušajem da se izigra jasna odredba čl. 249. Zakona o

činovnicima po kome pravo na nove plate teče od 1. oktobra 1923. g.

Povodom toga, odmah 18. aprila tg., Izvršni Odbor posetio je g. Ministra Prosvete želeći da ga angažuje da u Ministarskom Savetu uložiti protest protivu čl. 11. Uredbe o razvrstavanju.

Cim je od strane Odbora pomenut razlog ovoj poseti, g. Ministar je izjavio, da je on već učinio taj pokušaj, ali da je na ministarskoj sednici prošlog dana taj član izmenjen tako, da stanje ostaje kao i ranije t. j.: da sve udate učiteljice za državne službenike, bez razlike na mesto u kome služuju, imaju polovinu ličnog dodatka. Na proteste povodom ove odluke, g. Ministar je odgovorio, da je zasad ovo svršena stvar; jer je odluka o tome već pala. Ovakvo je rešeno zato, što je g. Ministar Finansija izjavio, da nema zasad pokrića za sumu potrebnu da se dodatak može dati svima, te je zbog toga da ne bi bilo nejednakosti otpala projektovana odredba po kojoj su pun dodatak imale dobiti samo učiteljice po varošima.

Izvršni Odbor odmah je o ovome obavestio preko »N. Prosvete« sva učiteljska društva i pozvao ih da i putem svojih zborova uložiti protest protivu svega ovoga.

Posle svega ovoga, 23. maja t. g., Izvršni Odbor posetio je g. Ministra Finansija i predao mu predstavku, objavljenu u 41. br. N. Prosvete za ovu godinu u kojoj je u glavnom traženo:

1. Da se isplati razlika između starih i novih plata za vreme od 1. oktobra 1923. do 30. aprila t. g.

2. Da se sadanji čl. 11. Uredbe o dodacima na skupoću ukinu i udate učiteljice izjednače u prinadležnostima sa ostalim činovnicima.

Pored ovog u predstavi je istaknuta nesrazmera u ličnim dodacima između viših i nižih činovnika i ocrtan položaj seoskih učitelja i navedeni razlozi, koji idu u prilog toga, da u pogledu dodatka treba da budu svi jednaki. U isto vreme i u ovoj prilici Izvršni Odbor izneo je svu nepravdu učinjenu penzionerima i tražio da se u ime čovečnosti i pravde njihovo stanje popravi.

Odgovor g. Ministra Finansija na sve ovo sastojao se u obećanjima, koja na žalost ni do danas nisu ispunjena. Dodati moramo samo još to, da smo i ovom prilikom odbili predlog da se u pogledu dodatka pravi razlika među učiteljicama tražeći punu jednakost za sve.

Posle svega ovoga nama je ostalo da kroz našu štampu produžimo akciju za naša prava i da pokušamo da se jednim opštim činovničkim pokretom nadležni prinude da ispune ono na šta činovnici po zakonu imaju pravo. Na žalost, to i ovde moramo pomenuti, zajednička akcija sveg činovništva bila je paralisana i ni izdaleka nije pokazala onu aktivnost koju je učiteljstvo pokazalo. Time je oslabljen onaj moralni efekat koji je u ovoj borbi imao biti od presudnog uticaja.

Kao što smo i kroz naš organ kazali, mi smo uvek bili i ostajemo za lojalnost činovništva prema državi i protiv toga da ma koja organizacija predstavlja državu u državi. Bili smo i jesmo pristalice solidarnosti i harmonije društva i borili smo se uvek za zajednicu interesa i visoke zadatke koji dominiraju nad separatnim ciljevima; ali nalazimo da uvek treba razlikovati lojalnost prema državi od lojalnosti i akceptiranja nezakonitih postupaka i metoda koji ruše solidarnost društva. I baš ta najčistija lojalnost i prema državi i poštovanje njenih najviših interesa, nalažu činovništvu naše zemlje borbu protivu gaženja njihovog zakonitog prava. U ovom slučaju ono se zakonito sastoji u tome, što je pogažen čl. 249. Za kona o činovnicima; što je potrošeno 200 miliona dinara predviđenih dvanaestina na za oktobar, novembar i decembar pr. godine i što zbog toga ni do danas kad ove redove pišemo, nije činovništvu isplaćena razlika između starih i novih plata.

Radi toga, kao što rekosmo, mi smo bili za solidarnu i odlučnu akciju sveg činovništva za postizanje ovog cilja. Na žalost mora se reći da se je činovništvo kao celina pokazalo u ovom pogledu vrlo neaktivno i da su nade koje smo polagali na opštu činovničku organizaciju podbacile. Povodom svega toga može se reći da donekle i sami činovnici snose odgovornost što je do ovoga došlo. Izgleda da su prilike današnjeg doba i sve nemile pojave koje vidimo oslabile snagu činovništva i da periodična akcija njihovih organizacija predstavlja slabačke plamičke koji se vrlo brzo gase.

Da ne ulazimo neposrednije u ovu stvar, možemo još reći, da su neduzi našeg javnog života i prilike koje svi znamo paralisale snagu činovnika kao celine, izazvali apatiju i razbili njihovu solidarnost. Kod svih ovih materijalnih nevolja koje preživljujemo i bede koja pritiskuje desetina pa i stotine hiljada činovnika i njihovih porodica, oni koji su zadovoljeni u

svojim ličnim ambicijama i interesima odazivaju se na sve nepravde prema činovništvu kao celini, ravnodušnošću pa čak i odbranom tih postupaka.

S obzirom na sve ovo mi učitelji moramo se pouzdati u svoju sopstvenu snagu i učiniti sve da radom kroz našu organizaciju izazovemo onaj moralni efekat, koji će primoci da se naši opravdani zahtevi zadovolje. Rad u ovom pravcu, mi ne mislimo prekinuti i na Glavnoj Skupštini je da da direktivu i odredi dalje metode borbe u ovom pogledu.

Naša borba i naš rad u ovom pravcu nisu završeni.

Akcija Povereništva našeg Udruženja.

Na završetku izlaganja o našem radu, smatramo za dužnost pomenuti saradnju uprava svih povereništava našeg Udruženja na našem zajedničkom poslu. U toku godine Izvršni Odbor radio je sporazumu sa svima povereništvima i moramo naglasiti da je svaki naš akt našao kod istih punog odziva. Povereništvo UJU u Sarajevu u ovoj godini razvilo je jednu neumornu akciju za popravku prosvetnih prilika u Bosni i Hercegovini i zadovoljenje opravdanih zahteva bosansko-hercegovačkih učitelja. Pojedini momenti njihovog rada objavljeni su i u »N. Prosveti« iz tih napisa učiteljstvo je moglo videti s kolikom su vrednošću i predanošću ti ljudi radili na našim opštim stvarima.

Isto tako neumorni saradnici na sniranju naših staleških prilika bili su naši drugovi iz Slovenije, odnosno Uprava Povereništva — Ljubljana. Naročito u sva pitanja, koja se tiču materijalnih i pravnih interesa učiteljstva, oni su unosili veliku delatnost i razumevanje i činili Izvršnom Odboru korisne predloge.

Uprava povereništva — Beograd uzimala je učešća u svakoj našoj važnijoj akciji i predstavnici istog Povereništva išli su zajednički sa nama kod svih nadležnih faktora, kad je bila u pitanju kakva opšta stvar učiteljstva.

Splošne vesti.

Današnje število je z ozirom na smrtni slučaj urednikovega očeta uredil tovariš poverjenik.

Dopust našega tovariša strokovnega tajnika ne da miru »Slovenčevemu« dopisniku. Sporočamo mu, da ni oproščen samo on pouka, temveč tajniki vseh poverjeništev UJU v državi. Kar se tiče dvojne plače, mu povemo, da dobiva samo eno plačo od države, za drugo »plačo« je pa odgovoren samo lastni organizaciji in absolutno nikomur drugemu, najmanj pa »Slovenčevemu« dopisniku. On opozarja, da naj se tudi druge organizacije (Slomškova Zveza?) pobrigajo za dopust svojim tajnikom. Ako ga za svoje mnogobrojno članstvo izposlujejo, jim bomo to od srca privoščili in ne bomo uganjali nobene zavisti.

— **Podporno društvo za učiteljski naraščaj v Ljubljani** naznanja, da otvori z letošnjim šolskim letom internat za gojence iz vseh letnikov ljubljanskega moškega učiteljskega. Internat nudi 12 gojencem stanovanje s popolno oskrbo. Prošnje je vložiti najkasneje do 8. septembra t. l. ter priložiti: 1. Zadnje šolsko izpričevalo, velja tudi overovljen prepis. 2. Premoženski izkaz, potrjen od županstva. 3. Izjava staršev oziroma odgovornih rediteljev, koliko bi bili v stanu sami prispevati mesečno. Poleg tega razpisuje gorenje društvo še 10 mest v dijaški kuhinji »Domovina« proti nižanim mesečnin. Tozadavne prošnje naj se pošljejo na »Podporno društvo za učiteljski naraščaj v Ljubljani«, tajništvo Škulj, Resljeva cesta 24, II. nadstropje.

— **Natečaj za naknadni sprejem rednih slušateljev v višjo pedagoško šolo v Beogradu.** Po členu 6. uredbe o višji pedagoški šoli in po odluku gospoda ministra za prosveto P. br. 7086 z dne 18. jula 1924 se sprejme naknadno v prvi letnik te šole 22 rednih slušateljev (18 učiteljev in 4 učiteljice), in sicer: Za I. skupino (narodni jezik, narodna književnost, zgodovina, zemljepis) 5 kandidata (4 učitelji in 1 učiteljica); za II. skupino (francoski in nemški jezik, narodni jezik, narodna književnost in zgodovina) 6 kandidata (6 učiteljev); za III. skupino (zoologija, botanika, mineralogija in geologija, kemija in zemljepis) 8 kandidata (7 učiteljev in 1 učiteljica); za IV. skupino (matematika, opisna geometrija in fizika) 3 kandidati (1 učitelj in 2 učiteljice).

* Priobčen v »Službenih Novinah kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca« štev. 185, izdanih dne 14. avgusta 1924 in »Ur. list« štev. 77, leta 1924.

Povereništva u Zagrebu i Splitu radila su najviše u nacionalnom pogledu i kroz svoje pokrajinske organe bili naši pouzdani saradnici na delu jedinstva celokupnog jugoslovenskog učiteljstva i buđenju interesa za opšte ciljeve i zadatke učiteljstva.

Isto tako mi na ovome mestu moramo istaći i odziv većine sreskih učiteljskih društava, koja su u ovoj godini pokazala življu akciju i interesovanje za poslove Udruženja. Mnogobrojnim telegramima, dopisima i izveštajima o svome radu oni su nas obavestavali o stanju škola i o željama učiteljstva i davali i moralnu i materijalnu potporu u našem radu.

Mi se nadamo da će ova veza u idućoj godini još ojačati i da će Udruženje Jugoslovenskog Učiteljskog opštom saradnjom sveg učiteljstva naše zemlje sve bolje odgovarati svojim visokim zadacima.

Zaključak.

Završujući registrovanje najvažnijih momenata iz našeg ovogodišnjeg rada, mi izlazimo pred Glavnu Skupštinu našeg Udruženja sa verom, da će se u ocenu ovog rada uči sa onom dobrom voljom i iskrenom željom za napredak naše zajedničke stvari s kojom smo i sami vršili svoju dužnost.

U posao, koji nam je poveren mi smo unosili svu svoju snagu i ulagali sve svoje napore da odgovorimo nadama i očekivanju učiteljstva i opravdamo poverenje koje nam je dato. U mnogo slučajeva prilike su bile jače od nas i sprečavale postizanje onog što smo želeli i na čemu smo radili. Zato rad naš i treba ceniti s obzirom na vreme i prilike pod kojima je sve ovo rađeno.

Završujemo ovaj izveštaj sa uverenjem da su naš rad i borba naša kao krajnji cilj imali najviše dobro naroda, a to je napredak njegove prosvete, i da će istrajnost u tome radu doprineti sve više prosvetnom napretku našeg naroda i boljem učiteljskom životu.

ljici). Slušatelji vseh skupin poslušajo vse pedagoške in druge skupne predmete. Vsak kandidat se mora obrniti najkasneje do dne 10. septembra 1924 s pismeno prošnjo na rektorja te šole. Prošnji, opremljeni s predpisanim kolkom, mora priložiti: 1. izpričevalo o učiteljskem zrelostnem izpitu; 2. izpričevalo o učiteljskem usposobljenostnem izpitu; 3. potrdilo, da je služboval kot učitelj najmanj tri leta na osnovni ali meščanski šoli z odličnim uspehom; 4. izpisek iz rojstvene matice ali pa, če se ta ne more dobiti, zakonski predpisano potrdilo o rojstnem dnevu in kraju (kandidat ne sme biti starejši nego 38 let; 5. zdravniško izpričevalo o zdravstvenem stanju; 6. kratek življenjepis, v katerem je treba označiti, kje in koliko časa je služboval kot učitelj, ali je oženjen ali ne (učiteljica: ali je omožena ali ne). Vsak kandidat mora navesti v prošnji, v kateri skupini predmetov se želi izobražati. Kandidat, ki se želi izobražati v drugi skupini, naj označi v katerem izmed navedenih dveh tujih jezikov se hoče izobražati. Na natečaj se smejo javiti kandidati iz vse kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Sprejeti kandidati se obvestijo uradoma o sprejemu in o začetku predavanj. Po členu 7. uredbe o višji pedagoški šoli obdrže sprejeti kandidati, če so v državni službi, pravico do plače in ostalih prejemkov, ki jih dobivajo od države, dokler se uče v tej šoli. — Iz pisarne rektorja višje pedagoške šole v Beogradu, dne 7. avgusta 1924; štev. 188.

— † **Valentin Burnik.** V Metliki je 30. jula t. l. umrl po dolgotrajni bolezni upokojeni metliški nadučitelj Valentin Burnik, ugleden šolnik in zvest naš sobojevnik. K večnemu počitku ga je spremljala šolska mladina z zastavo, lepo število tovarišic in tovarišev, vse tukajšnje uradništvo, mnogo meščanstva in prostega ljudstva, mestna godba in domači pevci. Valentin Burnik je bil rojen 13. februarja 1851. leta v Stražišču pri Kranju. Ukažen je od tu pohajal osnovno šolo in nižjo gimnazijo v Kranju. »O, kolikokrat sem bil moker, premrazen, lačen,« je vzdihnil včasih, »a ni bilo drugače; hotel sem postati nekaj več, a oče ni zmogel.« Višjo gimnazijo je obiskoval v Ljubljani, a v osmem razredu ga je poklicala domovina v triletno službo k trdnjaskemu topničarskemu polku. Po dovršeni vojaški službi je vstopil v četrtri letnik ljubljanskega učiteljskega in napravil zrelostni izpit leta 1875. Prvo službo je nastopil v Št. Jerneju, kjer je

poučeval v mali, nizki učni sobi istočasno po 120 otrok. Ves vznosen in nasičen z zaduhlim zrakom je po pouku hitel k sosednemu grajščaku, da si je s privatnim poukom zaslužil »malo južino« in prispevek za obleko, saj s takratno plačo ni mogel živeti. Ni toraj čuda, da si je že takrat nakopal neozdravljivo, ponavljajočo se bolezen, členski revmatizem, ki je bil povod tudi njegove poslednje, devet let trajajoče bolezni. Služboval je pozneje na Dvoru pri Žužemberku, v Kamniku in nazadnje v Metliki. Dasi po predstudah izobražen, hrepenel je vedno po nadaljnji izobrazbi. Leta 1882. je obiskoval sadjerejski in vinarski tečaj na Slapu pri Vipavi, leta 1885. risarski tečaj za učitelje obrtnih nadaljevalnih šol v Gradcu in leta 1905. enak tečaj v Ljubljani. Razen tega pa je svoje znanje izpopolnjeval z marljivim čitanjem, zato je razen predpisanih jezikov govoril tudi srbohrvaško, italijansko, francosko in angleško. V službi vedno vesten, se je na pouk za vsako uro skrbno pripravil. Posebno veselje pa mu je bila izdelava »znih učil; bil je dober mehanik, knjigovez, preparator živali itd. Zato je imel pa tudi lepe uspehe, zlasti na obrtni nadaljevalni šoli v Kamniku in Metliki. Svojim stanovskim tovarišem je bil mil drug ter jim s svojimi izkustvi in znanostjo ob vsaki priliki rad pomagal. Nekaj let je predsedoval tudi Belokranjskemu učiteljskemu društvu, kjer so se njegovi predlogi vedno upoštevali. V privatnem življenju je stal vedno v naprednih vrstah in posegel ob volitvah tudi uspešno v boj. Blag mu spomin!

K. —é.

— **Tovarišice maturantinke mariborskega učiteljskega iz leta 1899.** se snidemo v nedeljo, dne 7. septembra ob 10. uri v našem bivšem zavodu. K polnoštevilni udeležbi tega sestanka vabi Anka Mešiček - Černež.

— **Akademski krožek v Kranju** je prevzel od pisatelja gosp. Josipa Kostanjevca v razprodajo nekaj izvodov njegovih leposlovnih del, t. j. »Zbranih spisov I.« in romana »Krivec«. Cena »Zbranih spisov I.« je 5 Din, »Krivca« 10 Din, s poštnino 1.50 Din več. Naročajo se pri društvu in plačajo po priloženi poštni položnici.

— **Popravek.** V listku št. 34. »Učit. Tov.« so v članku »Cvetke na grob« prof. F. Frankoviča te-le tiskovne napake: V snov sam = V snov samo... Antim urale christianitatis = antimurale... chr... do porodice Nenjev = Nemanjev... Ne bi zato barbarini ne zvali = Ne bi zato barbarini ve (vas) zvali... če bom slišal v vas = o vas... spominjam se prav dobro, na sem = da sem... Tiskarski škrat nima res nikoli počitnic.

I. T.

IMENOVANJA UCITELJEV V POMOŽNIH SKUPINAH.

Na osnovi čl. 52. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbenicah so imenovani: 1. Fabijanič Nikola za stalnega učitelja srbohrvaščine na VI. deški šoli v Ljubljani; 2. Hofbek Edmund, zač. učitelj v Pišecah, za stalnega učitelja istotam; 3. Rusjan Ambrozij za šolskega upravitelja v Dobu; 4. Ravnika Vinko za šolskega upravitelja v Št. Gothardu; 5. Kovač Marija, zač. učiteljica v Št. Gothardu, za stalno učiteljico istotam; 6. Schubert Štefanija za stalno učiteljico v Ihanu; 7. Stele Cecilija, zač. učiteljica v Mengšu, za stalno učiteljico istotam; 8. Belin France za šolskega upravitelja v Nevljah; 9. Sušnik Marija, zač. učiteljica v Dobropoljah, za stalno učiteljico istotam; 10. Beljan-Rukli Josipina za stalno učiteljico v Fari vasi; 11. Erker Josipina za stalno učiteljico v Livoldu; 12. Krische Anton za stalnega učitelja v Starem logu; 13. Gorišek Simon za šolskega upravitelja v Velikih Poljanah; 14. Vivoda Zofija za stalno učiteljico v Cerkljah pri Kranju; 15. Kuralt Antonija, zač. učiteljica v Predvdoru, za stalno učiteljico istotam; 16. Porenta Antonija za stalno učiteljico v Predosljah; 17. Klemenčič Vekoslav za šolskega upravitelja v Senčurju; 18. Rebolj Franc za šolskega upravitelja na Trati; 19. Vider Josip, učitelj v Trziču, za šolskega upravitelja istotam; 20. Rastohar Karolina, zač. učiteljica v Cerkljah ob Krki, za stalno učiteljico istotam; 21. Debeljak Ivan, zač. učitelj v Št. Janžu, za stalnega učitelja istotam; 22. Peček Franc, zač. učitelj v Št. Jurju pod Kumom, za stalnega učitelja istotam; 23. Vanič Ladislav, zač. učitelj v Mokronogu, za stalnega učitelja istotam; 24. Faganel Leopoldina, zač. učiteljica v Studencu, za stalno učiteljico istotam;

25. Fakin Drago, učitelj v Telčah, za šolskega upravitelja istotam; 26. Fakin-Bizjak Iva, zač. učiteljica v Telčah, za stalno učiteljico istotam; 27. Čarman Iva, zač. učiteljica v Vel. Trnu, za stalno učiteljico istotam; 28. Del Cott Ciril za šolskega upravitelja na Razborju; 29. Vidmar-Božič Jela, zač. učiteljica v Št. Rupertu, za stalno učiteljico istotam; 30. Strajnar Iva za stalno učiteljico na deški osnovni šoli v Trbovljah - Vode; 31. Dokler Terezija, zač. učiteljica na dekliški osnovni šoli v Trbovljah - Vode, za stalno učiteljico istotam; 32. Lešnjak Minka za stalno učiteljico v Sv. Križu pri Litiji; 33. Intihar Alojzij za šolskega upravitelja na Krki; 34. Perko Venčeslav za stalnega učitelja v Šmartnem pri Litiji; 35. Hauptman Marija in 36. Lederhas Danica za stalni učiteljici v Zagorju ob Savi; 37. Salamun Ljudmila, zač. učiteljica v Št. Joštu nad Vrhniko, za stalno učiteljico istotam; 38. Droč Janko za stalnega učitelja v Sostrem; 39. Rupert Vinko za stalnega učitelja v Zalogu; 40. Peterlin Alojzij, zač. učitelj v Begunjah pri Cerknici, za stalnega učitelja istotam; 41. Šturm Kristina za stalno učiteljico v Cerknici; 42. Korenc Henrik, zač. učitelj v Dol. Logatcu, za stalnega učitelja istotam; 43. Rajer Gabrijela, zač. učiteljica v Hotederšici, za stalno učiteljico istotam; 44. Dolenc Marija, zač. učiteljica v Planini pri Rakeku, za stalno učiteljico istotam; 45. Tončič Fr. Vladimir, zač. učitelj v Dolnjem Karteljem, za stalnega učitelja istotam; 46. Potočnik Marija za stalno učiteljico v Mirni peči; 47. Znanc Mihaela za stalno učiteljico v Orehovici; 48. Bulovec Alojzij za šolskega upravitelja v Begunjah na Gorenjskem; 49. Žagar Stanislav, učitelj na Dobravi pri Kropi, za šolskega upravitelja istotam; 50. Auersperg Marija, zač. učiteljica v Srednji vasi, za stalno učiteljico istotam; 51. Berlan Julija za stalno učiteljico v Dolenjem Logatcu; 52. Počkaj Miroslav za stalnega učitelja v Ksaverju; 53. Porekar Vlado za šolskega upravitelja na Humu; 54. Vobič Ciril za šolskega upravitelja v Št. Andražu v Haložah; 55. Povh Stanko, učitelj v Venčesu, za šolskega upravitelja istotam; 56. Kavčič Fran za šolskega upravitelja v Šmartnu pri Slovenjem Gradcu; 57. Bantan Julija, učiteljica v Mačkovcih, za šolsko upraviteljico istotam; 58. Pojbič Julij, učitelj v Gornji Slaveči, za šolskega upravitelja istotam; 59. Skok Gabrijela za stalno učiteljico v Žičah; 60. Seyfried-Lužar, učiteljica pri Sv. Ani, za stalno učiteljico istotam; 61. Stumpf Ludvig, učitelj pri Sv. Antonu v Slov. Goricah, za stalnega učitelja istotam; 62. Brandstetter Viktorija, učiteljica v Ribnici na Pohorju, za stalno učiteljico istotam; 63. Skala Anton in Drušković-Turk Antonija za stalna učitelja na pomožni šoli v Mariboru; 64. Firm-Slemenšek Irena za stalno učiteljico v Hočah; 65. Gornik Slavica za stalno učiteljico v Št. Ilju v Slov. Goricah; 66. Blažič Štefan za stalnega učitelja v Št. Jurju ob Pesnici; 67. Pečar Marija za stalno učiteljico istotam; 68. Augustinčič Rajko za stalnega učitelja pri Sv. Lovrencu pri Mariboru; 69. Kovačič-Skrbinšek Marija, učiteljica pri Sv. Marjeti na Dravskem Polju za stalno učiteljico istotam; 70. Mohor Anton za šolskega upravitelja v Svečini; 71. Vanda Mirko, učitelj pri Sv. Marjeti v Pesnici, za šolskega upravitelja istotam; 72. Klanjšek Miroslav za šolskega upravitelja pri Sv. Bolfenku na Kogu; 73. Klemenčič Vlado za stalnega učitelja pri Veliki Nedelji; 74. Jagodič Ivanka za stalno učiteljico pri Veliki Nedelji; 75. Manko-Rebolj Antonija za stalno učiteljico pri Sv. Tomažu; 76. Komac Rado za stalnega učitelja v Ptuj na deški osnovni šoli; 77. Čuček Fran za šolskega upravitelja v Šmartnem pri Vurbergu; 78. Kavčič Barbara za stalno učiteljico v Šmartnem pri Vurbergu; 79. Ferk Bogomir za šolskega upravitelja pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju; 80. Vičič Stanko za šolskega upravitelja pri Puščavi; 81. Hribar Julijana za stalno učiteljico v Radvanju; 82. Delak Pavla, učiteljica v Razvanju, za stalno učiteljico istotam; 83. Živko Janko za stalnega učitelja v Slivnici; 84. Demšar Ivan za stalnega učitelja v Studencih; 85. Cerjak Zinka za stalno učiteljico v Studencih; 86. Logar Franc, učitelj v Laporju, za stalnega učitelja istotam; 87. Lešnik Josip za šolskega upravitelja v Šmartnem na Pohorju; 88. Dugar Marica za stalno učiteljico v Studencih; 89. Fink Anton in Bevc Fran za stalna učitelja v Šmarjih pri Jelšah; 90. Černe Josipina za stalno učiteljico v Šmarjih pri Jelšah; 91.

Zidar Verena za stalno učiteljico v Št. Vidu pri Grobelnem; 92. Hasl Dragotin, učitelj v Cerkovcah, za stalnega učitelja istotam; 93. Jarc-Kostanjšek Angela, učiteljica v Št. Janžu na Dravskem Polju, za stalno učiteljico istotam; 94. Jarc Franc, učitelj v Št. Janžu na Dravskem Polju, za stalnega učitelja istotam; 95. Kašpar Franc za šolskega upravitelja v Narapljah; 96. Marinič-Rajh Julka, učiteljica pri Sv. Urbanu, da stalno učiteljico istotam; 97. Troha Elza za stalno učiteljico v Zavrču; 98. Uković Dolores, učiteljica pri Sv. Juliju pod Donatijem, za stalno učiteljico istotam; 99. Urbajs Marija za stalno učiteljico v Črešnjevcu; 100. Plaš Mihael, učitelj v Velenju, za stalnega učitelja istotam; 101. Veber Terezija, otroška vrtnarica v Šoštanju, za stalno otroško vrtnarico istotam; 102. Kozar Franc za stalnega učitelja na Vranskem; 103. Möderndorfer Vinko in Gallob Rudolf, oba učitelja v Mežici, za stalna učitelja istotam; 104. Lebič Ivan, učitelj v Prevaljah, za stalnega učitelja istotam; 105. Čebulj Jernej za šolskega upravitelja v Črnečah pri Dravogradu; 106. Fišer-Pihak, učiteljica pri Sv. Petru na Medvedjem selu, za stalno učiteljico istotam; 107. Voršič Antonija, učiteljica v Dobrni, za stalno učiteljico istotam; 108. Kotnik Josip za stalnega učitelja v Petrovčah; 109. Piano Anica za stalno učiteljico v Petrovčah; 110. Tratnik Ana za stalno uč. v Petrovčah; 111. Požar-Strel Ivanka, učiteljica v Šmartnem v Rožni Dolini, za stalno učiteljico v Čadramu; 112. Rott Angela za stalno učiteljico v Vojniku; 113. Šinigoj Julijan, učitelj v Vojniku, za stalnega učitelja istotam; 114. Rejec Neža za stalno učiteljico v Lokavcu pri Gornji Radgoni; 115. Jenko Vincenc za stalnega učitelja v Negovi; 116. Pozne Marija za stalno učiteljico v Čadramu; 117. Rote Angela za stalno učiteljico v Konjicah; 118. Zupančič Elizabeta za stalno učiteljico v Konjicah; 119. Seručar Marija, učiteljica v Stranica, za stalno učiteljico istotam; 120. Unverdorben Josip, učitelj v Žrečah, za stalnega učitelja istotam.

Naša gospodarska organizacija.

Za Učiteljski konvikt: Alojzij Kercelj 100 Din mesto venca na krsto zvestemu prijatelju Jakobu Dimniku. — Ernest Potrato v Ljubljani 100 Din v počaščenje spomina pokojnega ravnatelja gosp. Dimnika. Darovalcema iskrena zahvala!

V založništvu knjigarne GORIČAR & LESKOVŠEK v CELJU

je izšlo:

Brinar Josip, DOMOZNANSTVO

za osnovne šole. Zemljepisni podatki in zgodovinske slike o kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev. Cena vez. knjigi 20 Din.

„Domoznanstvo“ podaja učencem osnovnih šol v jedrnatih obliki opis Slovenije (za 4. šol. leto), zemljepis Jugoslavije (za 5. šol. leto) in 44 metodično vzornih slik iz zgodovine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Brinarjevo „Domoznanstvo“ nadomešča torej kar tri različne učbenike ter je potemtakem cena knjige (20 Din) izredno nizka.

Šolska vodstva dobe na vsakih 10 izvodov en izvod zastoj.

Isto založništvo je izdalo:

Brinar Josip, Slovenska vadbica

za višje razrede osnovnih šol in za meščanske šole. Vaje iz slovnice, pravopisa in spisja. Cena vezani knjigi 24 Din.

Knjigarna

Goričar & Leskovšek v Celju.

Pristopite k „Jugoslovanski Matici“!

Književnost in umetnost.

Priporočamo vse spodaj navedene knjige v nabavo učiteljskim in šolam, posebno pa šolarskim, vsem javnim ljudskim in društvenim ter učiteljskim-strokovnim knjižnicam. Vse tu navedene knjige se naročajo tudi lahko potom Učiteljske knjigarne v Ljubljani, Frančiškanska ulica, šte. 6.

—kpl Pripovedne slovenske narodne pesmi. Mladini izbral in priredil Pavel Flerè. Z risbami okrasil Maksim Gaspari. Izdala in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Cena v polplatno trdo vezani knjigi 2 Din.

Ocene.

—k Pripovedne slovenske narodne pesmi. Mladini izbral in priredil Pavel Flerè. Z risbami okrasil Maksim Gaspari. Izdala in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Cena v polplatno trdo vezani knjigi — Din.

Knjiga je deljena na junaške pesmi, legende, povedne pesmi in pesmi o rastlinah in živalih. G. Pavel Flerè je pridelal knjigi posebne pripombe, v katerih pojasni pomen posameznih vrst pesmi. Junaškim pesmim podaja zgodovino na katero se nanašajo, vsem pa pridaje tudi

Društvo za zgradbo Učiteljskega konvikta v Ljubljani javlja žalostno vest, da je naš vseletni blagajnik, tovariš

JAKOB DIMNIK

šolski ravnatelj itd.

danes rano zjutraj nenadoma preminul.

Bodi mu hvala za vse, kar je dobrega storil za naše blagotvorno društvo!

Časten mu spomin!

V Ljubljani, dne 1. septembra 1924.

ODBOR.

V novi obleki

namreč v rjavo-modro-beli etiketi je sedaj v prometu davno preizkušeni in priljubljeni »Pravi : FRANCKOV : kavni pridelatek« v zabojčkih. — V varstvo proti ponaredbam se na tej novi etiketi posebno iztičejo glavna obeležja, namreč ime »Franck« in »kavni mlinček«. — »Pravi : FRANCK : z mlinčkom« je kavi tako potreben, kakor začimba juhi. —

komentar posameznih terminov. Junaške pesmi bodo posebno zanimale ne le mladino temveč tudi odrasle, ker se snov nanaša na našo zgodovino in je posneta iz bojev naših pradedov, kar še posebno umljivo napravlja komentar zadaj. Legende so posebno priljubljene priprostemu ljudstvu, ki jih rado čita, dasi jih zna samo mnogo pripovedovati. Povedne pesmi dvigajo po vsebini posebno moralno in etično stran s svojimi tendencami. Pesmi o rastlinah in živalih pa bodo vzbujale največ smeha in veselja pri otrocih, radi njih konkretne vsebine in živah-

nosti pripovedovanja. Gotovo bodo otroci najraje te deklamirali in se jih priučili. Vse pesmice pa zelo dobro dopolnjujejo dobro uspele ilustracije, ki so prav pogodeno vzete iz vsebine. Knjigo prav toplo priporočamo vsem zasebnikom in tudi knjižnicam, ki jo bodo posebno pozdravile zaradi trpežne vezave, na katero se je v zadnjem času posebno pričela ozirati Učiteljska tiskarna.

Odgovorni urednik: Franc Štrukelj.
Last in zal. UJU — poverjen. Ljubljana.
Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani.

Jedno savršeno sredstvo protiv reumatizma.

Premda je lek **Radio-Balsamica Dr. Rahlejeva** radi svog brzog, lakog i potpunog lečenja reumatizma veoma dobro poznat ne samo u našoj državi već i u inostranstvu, imade kod nas još mnogo bolesnika, koji boluju od reumatizma, pa im se sada daje prilika, da se mogu potpuno izlečiti od te bolesti, jer je Radio-Balsamica priznat od svih svetskih medicinskih autoriteta kao najbolje i jedino sredstvo protiv svih vrsta reumatizma. Lek Dr. Rahlejeva apsolutno je neškodljiv srcu, te ima i tu prednost, da veoma brzo deluje ne ostavljajući nikakvih tragova ni na koži ni u organizmu. Reumatizam, koji više godina traje može da se izleči sa dve do tri flašice toga znamenitog leka. Za izradu i prodaju leka Radio-Balsamica otvorio je

**Dr. Rahlejev modernu laboratoriju
-- u Beogradu, Kosovska ul. 43. --**

Brez posebnega obvestila.

Tožnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš iskreno ljubljani soprog, oče, brat, svak in dobri dedek, gospod

JAKOB DIMNIK

šolski ravnatelj, odlikovan z redom sv. Save

danes ob pol 2. uri v jutru, v starosti 68 let, boguvdano nenadoma zatisnil svoje skrbne oči.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v torek, dne 2. septembra 1924 ob petih popoldne iz hiše žalosti, Komenskega ul. 14, na pokopališče k Sv. Križu.

V LJUBLJANI, dne 1. septembra 1924.

Josipina roj. Kraigher, soproga. — Slavoj, Ivan, Stanko, sinovi. — Radica, hčerka. — Mihael, Janez, brata. — Marija, sestra. — Vida roj. Kersnik, Marta roj. Maier, Edit roj. Scaria, sinahe. — Dušan, Desanka, Petček, vnuki.

Hranilnica in posojilnica „Učiteljskega konvikta“ naznanja tožno vest, da je naš dragi tovariš in član načelstva gospod

JAKOB DIMNIK

šolski ravnatelj

danes nenadoma preminul.

V LJUBLJANI, 1. septembra 1924.

Ljubljansko učiteljsko društvo naznanja, da je njegov zvesti član in bivši dolgoletni predsednik, gospod

JAKOB DIMNIK

šolski ravnatelj

danes ob pol 2. uri umrl.

Tovariši in tovarišice, ohranimo blagega pokojnika v blagem spominu!

V LJUBLJANI, 1. septembra 1924.

Upravni svet in nadzorstvo Učiteljske tiskarne javlja, da je njen dolgoletni predsednik nadzorstva in soustanovnik, gosp.

JAKOB DIMNIK

šolski ravnatelj, odlikovan z redom sv. Save

danes v pol 2. uri v jutro, v starosti 68 let, boguvdano nenadoma zatisnil svoje skrbne oči.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v torek, dne 2. septembra 1924 ob 5. popoldne iz hiše žalosti, Komenskega ul. 14 na pokopališče Sv. Križa. Bodi mu časten spomin!

V LJUBLJANI, dne 1. septembra 1924.

Učiteljski zbor I. mestne deške osnovne šole v Ljubljani naznanja tem potom, da je njegov dolgoletni voditelj, gospod

JAKOB DIMNIK

šolski ravnatelj

danes ob pol dveh preminul.

Tovariši in tovarišice, ohranimo blagega pokojnika v trajnem spominu.

V Ljubljani, dne 1. septembra 1924.

UJU poverjeništvo Ljubljana javlja, da je večletni upravni odbornik bivše Zaveze jugoslovanskih učiteljskih društev in dolgoletni urednik Učiteljskega Tovariša, tovariša

JAKOB DIMNIK

šolski ravnatelj, odlikovan z redom sv. Save

danes ob pol 2. uri v jutru, v starosti 68 let, boguvdano nenadoma zatisnil svoje skrbne oči.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v torek, dne 2. septembra 1924 ob 5. popoldne iz hiše žalosti, Komenskega ul. 14, na pokopališče k Sv. Križu. Bodi mu časten spomin!

V LJUBLJANI, dne 1. septembra 1924.

NAROČAJTE VSE ŠOLSKÉ POTREBŠČINE

UČITELJSKI TISKARNI IN TVORNICI UČIL IN ŠOLSKIH POTREBŠČIN

V LJUBLJANI, FRANČIŠKANSKA ULICA 6.